

בהבטחת אשמך האשמה התכנסו הצנזורים להחלטה

הסנ-גל

החדש

משמר עוטרם הקיף באחד הבקרים של השבוע את אולם האליטס בתל-אביב. הם חסמו את הכניסות לבנין, השגיחו לבל יסתגן איש. אותה שעה נערכה במקום הצגה מיוחדת של להקת הבלט הלאומי של סנגל לקהל אכסלוסיבי: במקום נכחו רק חברי המועצה לביקורת סרטים ומחזות. היה עליהם להחליט, לאחר שיונינו עיניהם במחולות הלהקה, אם להתיר לקהל הרחב לחזות בה.

לא החזות החשופים דווקא של רקדניות הלהקה הם שהדאיגו את הצנזורים. בלהץ משרד החוץ, הסכימו מראש להתיר לרקדניות להופיע בתלבושת חזה מתוקנת. אך למ הם רצו להשתכנע שהרקדניות אינן מבצרות תנועות אירוטיות כלשהן, העלולות, רחמנא ליצלן, לגרות את הצופים. כי החוק הנהוג בארץ בנקודה זו, שהוא חוק בריטי, אינו אוסר הופעת עירום בפומבי אלא אוסר הצגת תנועות מגרות בעירום.

הצנזורים שמרו את דבר ההצגה המיוחלת שנערכה בפניהם בסוד כמוס, התרו שלא לגלות מתי תיערך והיכן, אסרו את כניסתם של עיתונאים. אחרי שעה ומחצה, נשמו מארגני הופעות הלהקה לרווחה: הצנזורים לא מצאו בה פסול.

גם לוא התליטו הצנזורים להלביש חזיות לרקדניות לא היה זה משנה דבר. היות לפירסומת המוקדמת נמכרו כל הכרטיסים להופעות הראשונות מראש. כאשר הורמו המסכים ורקדני סנגל הציגו את המחול היו עממי של ארצם, היו רק מעטים בין הציופים שהתעניינו בערך הפולקלוריסטי של המחול. התרגשות הצופים והויכוח בין ניהם נסבו סביב נקודה אחת, או ליתר דיוק 18 נקודות של חשע רקדניות הלהקה.

היום בג'ונגל

אנשים שמאחרי המיקצב, השירה וההמולה, הם חבורה רצינית ושקטה. אינם הם מציגים את תוכניהם מזה 11 חודשים בארצות זרות, וכבר הספיקו לראות את פאריס, לונדון, איסטנבול, סופיה וחצייתריסר בירות אחרות. אולם אין הם

אמנים בינלאומיים" במונח הנושט. עודם בניכפר, שאג ניתקו מן ההווי הקמאי שלהם.

סיפר מנהל הלהקה, עבדו מאמא דיוף, המבוגר (39) שבחבורה: "אין כאן אפילו אמן מקצועי אחד. חברי הלהקה שלנו לא רכשו את אמנותם בבתי-ספר, כי אם בתוך היערות והמטעים של סנגל. הם אינם מצויים פולקלור; הם חלק ממנו."

דיוף הגה את רעיון הקמת הלהקה לפני שש שנים, בעקבות ביקורה של להקת פודיכו קייכה הגינאי בסנגל. אותה שעה עבד כמנהל-חשבונות במשרד האוצר, הוא ליט לנצל את תהביביו — ריקוד ופריטה על בנוזו — ריכוז סביבו להקה משולהבת של בני אזורו, בדרום סנגל. "רקדנים, זמרים ומתופפים לא חסרים בסנגל", הסביר רים כפר ישנם עשרות. אבל הלהקה שלנו היתה הראשונה שעברה ממקום למקום כזו להקה. לכן התפרסמו בקלילה.

אבל, ככלות הכל, היה זה גוף פרטיזאי ניי השנוי חל לפני כשנתיים, כשזכתה סנגל לעצמאות. אז הוקמה גם אקדמיה לאומית, יות, שבראשה הועמד מוריס סנגור, בן-אחיו של נשיא הרפובליקה החדשה, ליאופולד סידאר סנגור. עם הכרות הפדראציה של מאלי, בין סנגל וסודאן הצרפתית לשעבר, הוקמה ביוזמתו של סנגור להקת אמנות עממית, שזכתה לתמיכה ממלכתית. אך הן פדראציה לא האריכה ימים. כעבור ששה חודשים הכריז הנשיא סנגור כי נטויותיה של סודאן שתלטניות מדי, ודרכי שתי המדינות נפרדו.

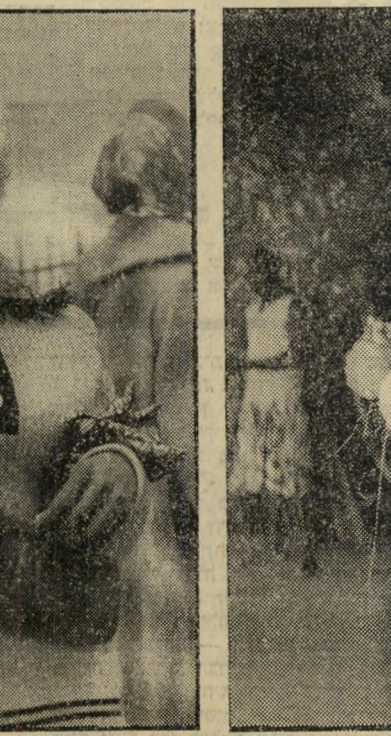
כיוון שרוב חברי הלהקה המשותפת היו בני סנגל, החליט מוריס סנגור שלא לפזר אותה, אלא לעשותה ללהקה הלאומית של סנגל. בעזרת עבדו מאמא דיוף יצא למסע גלוי כשרוניות — אלפי קילומטרים במעמ"קו סנגל. כך רוכזו בדקאר, ליד האקדמיה לאומיות 31 רקדנים, זמרים ונגנים.

שיר על סוס

רכעיה הראשונה היתה כיצד להריכב להקה אחידה, מערביב זה של

בניכפרים נידחים. כי בסנגל אף אין שפה אחת לכולם: שבטיה דוברים 12 שפות עיי קריות. השפה הרשמית היחידה — גם לאחר

קבלת מבלי מהן דוברי כמיב זר זוהי מוסלמי הלהקה המילה הרת בתל-אב כפי שו סנגל. למקום מתם. הרת ביומן חייב ז לפני 14'13 מדים ל מחול של הג תנועה

ביישנות מחוץ לבטה אין הרקדניות הסנגליות חשות עצמן חפסיות במטרומיהן. מני קאותיה של הג תנועה

ברחוב דומה דיאמה לצרפתיה לפי אופנת לבושה. היא חובשת כובע ניילון לבן, כשרגליה מכנסי עור לפי מיטב האופנה האחרונה הפאריזאית.

כמו בבית מרגישה דיאמה פאטו, כוכבת הלהקה הסנגלית בעלת הגוף המשולם. דיאמה בת ה-22 לא למדה ריקוד מעולם, היתה תופרת בדקר.

מאחורי הקלעים דיאמה פאטו מתרפקת מאחורי הקלעים על חבר הלהקה. התרפקות זאת עוזרת לה גם להתחמם במזג האוויר בו נאלצה להופיע חשופה.